

Sambandsfältövningar för F21

Fjärrskrivmaskinerna knattrar på och matar fram textfyllda blanketter. Telefaxmottagaren dunkar enformigt och rytmiskt. Genom detta sorl hörs även fläktens surr. — Plötsligt blir det mörkt — *kolsvart*. Fjärrskrivmaskinerna går snabbt ner i varv och står så helt tysta efter några sekunder. Tystnaden låter befriande. Det enda dämpade ljud som hörs är det sorl som via rörposten förmedlas från sambandsexpeditionen. Endast i växelhyddan pågår tjänsten — nästan som vanligt; i skenet av en ficklampa.

Efter en viss tid brummar så en motor igång strax utanför signalstationsvagnen — den går småknaggligt upp i varv. Ljuset kommer tillbaka. Fjärrskrivmaskinerna börjar åter knattra och hittar snabbt sin rytm. Operatören får snabbt igång telefaxen och korrigerar inställningen. Han fortsätter att skriva ut service-meddelanden till fjärrskrivcentralen. — — Så kan det inträffa i en signalstation då spänningen bryts under en kringsförbandsövning eller i ett verkligt läge. Nu hände detta bara under en liten övning med sambandsbefäl.

Sedan någon tid tillbaka bedriver personalen inom F21:s sambandsavdelning sambandsfältövningar. Detta för att uppöva och förbättra kunskaperna inom främst 'samband flygbas' — såväl betr förbindelser som sambandsmateriel. Även en del av basel:s uppgifter belyses för att öka förståelsen för erforderlig samordning av reparationsåtgärder. Flygbaserna är många och uppgifterna skiftande. Här gäller det att inte endast väl känna till den "egna" basen, utan även de andra baserna inom sektorn. Allt sambandsbefäl måste vara flexibel användbara vid samtliga baser.

Under en sambandsfältöv-

ning går vi först teoretiskt igenom basens gruppering och sambandsutbyggnad. Detta görs vid basen. Därefter vidtar praktiska lektioner och övningar. Exempel på katastrofkoppling genomgås noga. Och ut- och inrullning av mångtrådig kabel har vi provat på ett par, tre gånger. Vi har, beroende på terrängens beskaffenhet och tillgång på personal, kommit fram till olika lösningar för utrullningen. Minimalt antal personal som fordras för utrullning är två man. Men med hjälp av en repända kan man själv rulla ut kabeln från ett fordon. Det tar dock betydligt längre tid.

Det andra området vi inriktar och utbildar oss på gäller materielen. Vi får stora möjligheter att noga lära oss den materiel som finns. Transportabla signalstationen intill B 1 ger många uppslag till intressanta och praktiskt nyttiga samt nödvändiga övningar. Tex inkoppling av reservverket. Att koppla in det är egentligen enkelt. Men alla normer till trots, inkopplingarna skiljer sig och vi får lära oss bas för bas. Telefonkablarna skall hållas isär. Här gäller det verkligen att inte känna sig som femte hjulet (eller kabeln) under vagnen. Om-

kopplingsfältet i växelhyddan kan gärna i början av lektionen tjäna som underlag för frågesport. Men med instruktionens hjälp och vid lektionens slut är det inte några problem att utföra omkopplingar med kopplingsnören.

Vi har även genomfört lektioner, vars innehåll normalt inte tillhör sambandspersonalens ordinarie. Det vi då sysslat med är en del av basel:s sambandsbit. Här måste det framhållas, att dessa lektioner skulle ha varit mycket "magra" om inte basel:s personal tillsammans med teleingenjören ställt upp med noggrant exemplifierade genomgångar. — Som exempel kan nämnas att vi först har en teoretisk genomgång på KC-korten, där vi lär oss "läsa" dem. Därefter utför vi kopplingar med hjälp av de nyförvärvade kunskaper i kommandocentralens korskopplings- och omkopplingsfält. De omkopplingar vi utför, skall motsvara de omkopplingar vi kan bli tvungna att utföra i ett verkligt läge, för att reparera avbrott i sambandsnätet.

Dessa praktiska övningar är tveklöst mycket värdefulla då det gäller att höja vår kunskapsnivå och utveckla samarbetet mellan basel- och sam-

bandspersonalen. Basel har omfattande uppgifter. Vid skadelägen måste dock vi på sambandsidan vara beredda att ställa upp för att så långt möjligt hjälpa till med reparationsåtgärder, som formellt åvilar basel. I krig finns inga ansvarsgränser och således inget som får hindra att alla krafter utnyttjas för att lösa och reparera uppkomna skador. Att upprätta trafikledar-kärren får vi inte heller vara främmande för. Hitills har vi dock bara haft en övning i detta moment. Men fler tillfällen kommer. — Sambandet vid reservbas har vi gått igenom liksom markförvars-sambandet vid huvudbasen. Och bas- och bankabeldokumentationerna har varit föremål för ingående studium.

Vi har dessutom fått många uppslag till andra lämpliga lektioner. Dessa kommer vi att genomföra under kommande övningar. Underlag finns redan. Ju mer vi sysslat med den här typen av övningar, desto mer har behovet av fördjupade kunskaper bekräftats. Detta gäller såväl förbindelser som materiel. Vi har funnit att det vi kan, behöver vi KUNNA BÄTTRE! Vi inte bara tror, utan vi är samtliga övertygade, att dessa övningar är helt nödvändiga för egenutbildningen inom vårt fackområde. Detta så att vi kan lösa uppkomna sambandsproblem inom rimliga tidsramar... om kriget kommer.

Vid nästa sambandsfältövning erbjuds berörda sambandsplutonchefer ur andra flottiljer att deltaga. Vi noterade tacksamt på F21 denna personals stora intresse samt att deras chefer påtagligt förstod, att även sambandspersonal måste beredas tillfälle till vidareutveckling av sina kunskaper inom denna rätt omfattande del av sambandstjänsten. ■

Fj Tommy Bolander, F21

● Inkoppling av reservverk genomgås av teleg- och basel-pers för sambandspers och elever.